

INTERVJU: **dr.sc. Biljana Kurtović, mag.med.techn.**

„dr.sc. Biljana Kurtović, mag.med.techn. – najmlađa doktorica znanosti u hrvatskom sestrinstvu “

Razgovarala: Marija Kadović

U ovom broju Plavog Fokusa imamo čast razgovarati s **dr.sc. Biljanom Kurtović, mag.med.techn.**, najmlađom doktoricom znanosti u hrvatskom sestrinstvu, zaposlenoj na Zdravstvenom veleučilištu u Zagrebu. Svoj radni vijek započela je u Općoj bolnici Sisak, nakon čega se zapošljava u KBC Sestre milosrdnice, gdje pod imenovanjem prof.dr.sc. Krešimira Rotima postaje glavnom sestrom Klinike za neurokirurgiju.

Kakav je osjećaj bio završiti dugogodišnje školovanje i postati doktorica znanosti sa samo 30 godina?

Stjecanjem doktorata znanosti nastali su dobri temelji za daljnje obrazovanje i napredovanje. Dolaze novi ciljevi, samim time i novi zadatci. Prelaskom u obrazovni sustav, stvorili su se mnogi izazovi, koji otvaraju i nove perspektive u smislu stjecanja i primjene znanja i vještina u novom radnom okruženju. Znanje i obrazovanje mogu nas oblikovati na različite načine ali na kraju je ipak na nama da sami određujemo svoje putove.

Koje je područje Vašeg znanstvenog rada i koliko bi rezultati istraživanja mogli utjecati na poboljšanje sestrinske prakse?

Doktorsku disertaciju sam izradila na temelju istraživanja modela upravljanja boli nakon operacijskih zahvata na lumbalnoj kralješnici. Obzirom da sam dugi niz godina radila na Klinici za neurokirurgiju KBC Sestre milosrdnice, razvila se želja za proučavanjem boli i utjecaju intervencija medicinskih sestara na umanjivanje/ suzbijanje iste. Uz podršku i stručno vodstvo mentora prof.dr.sc. Krešimira Rotima, koncipirana je metodologija istraživanja koje je trajalo 13 mjeseci i kojim su potvrđene naše hipoteze. Rezultati istraživanja su imali direktan utjecaj na manju pojavnost postoperativne boli, kraće trajanje hospitalizacije, a samim time i bolje ishode skrbi za neurokirurške bolesnike.

Jesu li liječnici i medicinske sestre u Hrvatskoj spremni za medicinske sestre – doktore znanosti?

Pojavnost doktora znanosti u bilo kojoj profesiji sigurno pruža bolji pogled u budućnost razvoja iste te profesije, utemeljenoj na znanosti. U hrvatskom zdravstvu, pojava medicinske sestre s doktoratom znanosti svakako jest novitet, ali je pozitivno prepoznat unutar populacije svih zdravstvenih profesionalca. Pri tome mislim na međusobno uvažavanje i spoznaju kako svatko od nas u svom timu želi visoko obrazovane članove.

Gdje trenutačno radite i kakvo Vam je profesionalno okruženje?

Ove godine sam počela raditi u punom radnom vremenu na Zdravstvenom veleučilištu u Zagrebu kao predavač. Radna atmosfera je pozitivna i motivirajuća, stimulira kreativnost u nastavi i radu sa studentima ali i u osobnom i profesionalnom razvoju. I sama sam bila student ove ustanove, i velika mi je čast danas raditi ovdje, uz rame profesorima koji su jednom bili i meni predavači. Zdravstveno veleučilište je najveća i najstarija obrazovna ustanova zdravstvenih profesionalaca, osim liječnika i primalja, u Republici Hrvatskoj. Kao takva, lider je u svojoj prepoznatljivosti te domaćoj i međunarodnoj reputaciji. Osim šest preddiplomskih studijskih programa i šest diplomskih studijskih programa, osnovani su Centar za cjeloživotno obrazovanje i Centar za translacijska i klinička istraživanja. Programi cjeloživotnog obrazovanja usmjereni su pružanju suvremenih znanja u praksi, promicanju i osiguravanju visokih standarda kvalitete, suradnji sa stručnjacima u praksi te jačanju profesionalnih kompetencija. Primjer takvih programa su Masterclass Tečajevi „Leadership u zdravstvu“ koji su do sada okupili više od 300 polaznika, a u tijeku je organizacija i sljedećeg ciklusa.

Nakon godina provedenih u bolničkom sustavu i primjene teoretskog znanja u praksu, smatrate li da mora postojati veći spoj fakultetskih nastavnika iz područja sestrinstva i stvarne skrbi za pacijenta? Kako bi ga Vi osmislili?

Upravo zato što poznam obje strane medalje, i bolnički rad i rad u obrazovnom sustavu, mogu reći da sustav sada funkcionira dobro. Svi su predavači usko vezani za svoje područje djelovanja zajedničkom suradnjom s mentorima, izmjenjivanjem saznanja o posljednjim postignućima i trendovima u praksi. Svi predavači se kontinuirano educiraju kako na domaćim tako i međunarodnim stručnim usavršavanjima. Također, ponosimo se činjenicom da su mentori koji su uključeni u nastavu, vrhunski profesionalci i lideri u grani sestrinstva u kojoj djeluju te da je veliki dio njih nositelj razvoja profesije sestrinstva u RH kroz djelovanje u stručnim udrugama, HKMS, Ministarstvu zdravstva ali i europskim sestrinskim regulatornim tijelima. Zdravstveno veleučilište je prepoznalo dodatni način poboljšanja suradnje profesionalaca obrazovnog i zdravstvenog sustava kroz Centar za translacijska i klinička istraživanja. Naime, interakcija među navedenim disciplinama je od iznimne važnosti za prijenos znanja. Radi omogućavanja razumijevanja komplementarnih grana i u cilju poboljšanja komunikacije i suradnje, i studenti i mentori i nastavnici koji su fokusirani na bazično istraživanje trebaju biti uključeni u kliničko istraživanje i obrnuto. Stoga se kroz CTKI nastoji osigurati snažnije uključivanje studenata i nastavnika Zdravstvenog veleučilišta u istraživačke projekte u zdravstvenim institucijama te kliničkih mentora u istraživačke projekte Zdravstvenog veleučilišta.

Kakva su Vaša razmišljanja o sestrinstvu u Hrvatskoj danas? Jesmo li na pravom putu?

Hrvatsko sestrinstvo danas može ponosno stati uz bok sestrinskim profesijama u razvijenim zemljama, kvaliteta naših medicinskih sestara je na vrlo visokoj razini, a budućnost koja nas čeka ne može biti loša uz sve kvalitete koje nas odlikuju kao profesiju. Imamo definirane kompetencije, regulatorno tijelo, vertikalno obrazovanje do najviše razine, broj medicinskih sestara na diplomskim i doktorskim studijima je svake godine sve veći, održavaju se znanstvene konferencije, izdan je veliki broj knjiga koje su napisale upravo medicinske sestre, itd. Broj sestrinskih časopisa je također zavidan, gdje svakako želim istaknuti Croatian Nursing Journal, recenzirani sestrinski časopis koji objavljuje izvorne radove s ciljem unaprjeđenja i razmjene znanja i iskustva. Naravno da postoje područja na kojima se mora raditi i svakako osvijestiti svakog dionika u rješavanju takve problematike. Pri tome bih prioritetno istaknula priznavanje koeficijenata u sustavu zdravstva i bolje radne uvjete, jer negativnim trendom rješavanja navedenih problema nastaviti će se i odlazak kolegica i kolega u potrazi za boljim sutra.

Čine li sestrinska udruženja dovoljno za promociju samostalnosti sestrinske profesije?

Dakako, svako od sestrinskih udruženja osim unutar RH, djeluje na promicanju autonomije sestrinske profesije i na europskoj i globalnoj razini. Raspon i uspješnost djelovanja svakog pojedinog sestrinskog udruženja u tom smislu je zaista širok, što je prepoznato ne samo u sestrinstvu nego i drugim zdravstvenim i nezdravstvenim profesijama.

Je li fakultetski posao ostvarenje Vašeg profesionalnog cilja? Jeste li profesionalno ispunjeni?

Drago mi je što sam dobila životnu priliku raditi u obrazovanju novih generacija medicinskih sestara i tehničara, a opet ostati u vrlo bliskom doticaju sa zdravstvenim sustavom. U ovom slučaju, jedno ne isključuje drugo nego upravo suprotno. Zahvalna sam na tome, i zaista mogu reći da me takva spoznaja ispunjava.